Bir vahiy eseri: Sedd-i Zülkarneyn

“S” Rumuzlu okuyucumuz: “Zülkarneyn kimdir? Zülkarneyn’in Seddi bu gün mevcut mudur? Mevcutsa nerededir? Ye’cüc ve Me’cüc ne demektir? Ye’cüc ve Me’cücün kıyametin kopmasıyla alâkası nedir?”

Zülkarneyn bir Nebidir

Hazret-i Zülkarneyn (as), Kur’ân’da ismiyle zikredilen sâlihlerdendir. Kimliği konusunda açık bir âyet veya hadis olmadığı için nebî mi olduğu, velî mi olduğu, sâlih bir padişah mı olduğu hep tartışma konusu olmuştur. Bazı müfessirler, Kur’ân’da Allah’ın “Yâ Ze’l-karneyn”1 şeklinde hitap ettiğinin bildirilmesini nazara alarak nebî olduğunu; bazıları da velî olduğunu söylerler. Bu konudaki ihtilâfa Üstad Bedîüzzaman (ra) son noktayı koyar: Zülkarneyn, Allah’ın kendisini teyit ettiği, hususî güç ve kuvvet verdiği,2 Yemen Padişahlarından bir şahıstır ki, Hazret-i İbrahim (as) zamanında yaşamış ve Hazret-i Hızır’dan ders almıştır.3

Zülkarneyn, “İskender” olarak da tanınmıştır. Her ne kadar Fahrüddin Râzî, tefsirinde Yunanlı İskender’in Zülkarneyn olduğunu söylemişse de; Milâttan yaklaşık üç yüz sene önce yaşamış ve Aristo’dan ders almış olan Yunanlı İskender’in tarihî bilgiler açısından Zülkarneyn olamayacağında müfessirlerin çoğunluğu birleşmişlerdir.4 Bedîüzzaman (ra) da Zülkarneyn’in, Yunanlı İskender olmadığını kaydetmiştir.5

Zülkarneyn’in Seddi

Hazret-i Zülkarneyn’in, Ye’cüc ve Me’cüc denilen bozguncu, fitne ve fesatçı, mütecaviz, vahşî, saldırgan, yağmacı, yıkıcı ve zalim iki kabilenin şerrinden ve saldırılarından medenî ve mazlûm kavimleri korumak için bir sed binâ ettiğini, yine Kur’ân bildiriyor.6 Kur’ân, bu seddin nerede inşâ edildiğinden ise açıkça bahsetmiyor. Dolayısıyla bu konu da bize kapalıdır. Kimi müfessirler bunun Çin Seddi olduğunu, kimileri Yemen’de bulunan Me’rib Seddi olduğunu, kimileri Ermenistan ile Azarbeycan’ın iki dağı arasında (Kafkasya’da) bulunan Derbent’teki demir kapı olduğunu, kimileri Buhârâ’nın ortasında yer alan Kokya dağı bitişiğinde bulunduğunu, kimileri de bu seddin zamanla höyük şeklinde örtülerek bir dağ şeklini

alıp kaybolduğunu nakleder. Rivayetler muhteliftir. Tarihte bu isme lâyık birçok sedlerin yapıldığı da bir gerçektir. Burada açık olan, bu seddin demir ve bakır eritilip dökülerek müstesna bir inşâ tarzı ile yapılmış olduğudur.7

Bedîüzzaman (ra) bütün bu müfessir görüşlerini naklettikten sonra Çin Seddinin, Kur'ân'ın bahsettiği İlâhî takviye ile yapılmış sed olduğunu söylemenin "caiz" olduğunu kaydeder.8

Bu sed için Hz. Zülkarneyn'in; "Bu, Rabb'imden bir rahmet eseridir. Rabb'imin vaad ettiği vakit geldiğinde onu yerle bir eder; Rabb'imin vaadi haktır" sözü de Kur'ân'ın verdiği haberler arasındadır.9

Risale-i Nur ve Sedd-i Zülkarneyn

Bediüzzaman Hazretleri, bu zamanda Risale-i Nur eserlerinin, kuzeyden gelen dehşetli dinsizlik cereyanına karşı Sedd-i Zülkarneyn hükmünde bir Kur'ân Seddi vazifesi yaptığını bildiriyor.10

Bir kıyamet âlâmeti: Ye'cüc ve Me'cüc

Ye'cüc ve Me'cüc'ün bozguncu, fesatçı, yıkıcı ve zalim iki kabile olduğunu yukarıda söylemiştik. Bu kabilelerin Hazret-i Nuh'un oğlu Yafes'in torunlarından iki kabile olduğunu söyleyenler olduğu gibi; Moğol ve Mançur taifeleri olduğunu söyleyenler, kuzey doğu kavimlerinden birer kavim olduğunu söyleyenler, insanoğlundan medeniyeti bozmaya ve yıkmaya vazifeli bir taife olduğunu söyleyenler ve nihayet Allah'ın mahlûkatından yerin üstünde veya içinde insan veya insan olmayan, ama insanoğlunun kıyametine sebep olan bir taife olduğunu söyleyenler de mevcuttur.

Bedîüzzaman Hazretleri (ra) bu konudaki ihtilâfı da şu hükmüyle gideriyor: Ye'cüc ve Me'cüc, bozguncu, yıkıcı, fesatçı, medeniyet ve huzur toplumlarının eceli hükmünde Allah'ın mahlûkatından iki taifedir.11

Bediüzzaman ayrıca, Kur'ân'ın Ye'cüc ve Me'cüc ismini verdiği Moğol ve Mançur kabilelerinin, eski zamanlarda yanına birkaç kavmi de alarak Avrupa ve Asya'yı birkaç defa yakıp yıktıkları gibi; kıyamet öncesinde de Ye'cüc ve Me'cüc vazifesini gören anarşi ve terör gruplarının dünyayı zîr ü zeber edeceklerini, ahirzaman hadislerinin işaretiyle belirtir.12

Dipnotlar:

1- Kehf Sûresi, 18/86. 2- Muhakemat, s. 59.
3- Lem'alar, s. 112. 4- Tecrit Terc. IX/98.

5- Lem’alar, s. 112. 6- Kehf Sûresi, 18/95.
7- Kehf Sûresi, 18/96. 8- Muhâkemât, s. 60.
9- Kehf Sûresi, 18/98. 10- Asa-yı Musa, s. 235.
11- Muhâkemât, s. 60.
12- Şuâlar, s. 507.